

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Ujhely, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Szirmay István
felelős szerkesztő.

Andor Károly
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona, félévre 6 kor,
negyedévre 3 kor.
— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy disz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
terméérték szerint egy négyszög centim.
után 6 fill. — Allandó hirdetéseknek ár
kedvezmény.

Mértékletesség.

— július 21.

(—t.) Olyan mértékig élvezni a földi javakat, amint azok élénk tártak, vagy is az élet nyújtotta összes élvezeteket fenéig kiüríteni ellankasztja idegeinket és blazirttá tesz.

Gyakran vagyunk tanúi annak, hogy szegénységből hirtelen jólétre vergődött ember ezt a jólétet okosan és mértékletesen fölhasználni nem tudja s a hosszú idő óta epedve várt gazdagságba belevész. Amit a legnagyobb áldásnak tartott, súlydésnek kezdetévé válik és hova tovább idő előtti enyészethe viszi.

A tisztességes munka ára jóval alább szállt néhány év óta. Nem csoda, hogy a szegény ember fantáziája élénkebb lett s ez a fantázia ma, inkább mint valaha, bizik a véletlen szerencsében. Lélektani magyarázata ennek igen egyszerű: minél rosszabb a sorsunk, annál több a reményünk, annál inkább várjuk hogy a multnál és jelennél jobbat fog hozni a jövő. S minthogy ez a jobb a tisztességes munka révén alig látszik elérhetőnek: bizunk a véletlen szerencsében. Mindenki hirtelen szeretne meggazdagodni s ennek az égő vágyának kielégítésére megragad minden módjában álló eszközt.

Természetes, hogy az eszközök az illető egyének becsület-érzéséhez képest váltakoznak. A

becsületes szegény összes reményét sorsjegyéhez fűzi. Elhaggyatja bensejében az észszerűséget és szívesen csodálja a főnyeremény szingazdag délibábját, amely után csak nyulnia kell, hogy meg — ne foghassa. A becsületet nélkülözők kevésbé válogatósak eszközeikben, minek következménye az a számos szélhámosság, csalás, lopás, rablás, gyilkosság, meg egyéb bűn, a melyeknek száma egyre növekszik.

A lélekbuvár tudósok ezt a bajt a moral insanity veszedelmes terjedésének tulajdonítják. Lehet, hogy igazuk van. De nem szeretnénk e tény konstatálásánál megállni. Nem elégedhetünk meg a baj konstatálásával, hanem ha orvosolni akarjuk, tudnunk kell, honnan származik, hogyan keletkezik?

Az erkölcs betegségének bacillus: a mértékletesség. Ez okozza, hogy sorsunkkal megelégedve nem vagyunk, ez serkent a földi javaknak túlos összehalmozására, ez visz sokunkat a bűn útjára.

A jobb sorsért való küzdelem — amíg a tisztesség és becsületeség határán belül marad — nemes tulajdonságnak: az ambiciónak rugója. De mihelyt ez a küzdelem mentelen fegyverekkel folyik: elveszti jogosultságát.

Ha szorosan szemügyre vesszük a bűnkrónika lapjait s kutatjuk a bűnök eredetét, rá fo-

gunk jönni arra, hogy a legtöbb esetben a bűn elkerülhető lett volna, ha az illető megtanulta volna a mértékletesség nagy művészetét.

Mert valóban művészet a sors nyújtotta előnyöket csak bizonyos mértékig kiaknázni, lemondani arról, hogy a tehetségünkben álló élvezeteket teljesen kihasználjuk. Ez a művészet testi és lelki egészségünk főkelléke, s aki ért hozzá, megközelítheti a földi boldogságot.

A fölhozott okoknál fogva a külföld, különösen Anglia és Amerika, már régen nagy gondot fordít a mértékletesség minél szélesebb körben való terjedésére. Számosak ott a mértékletességi egyletek, melyek működésüket különösen a szegényebb néposztályoknak szentelik. A szegény ember szívesen önt le egy pohár borral, de még inkább az olcsóbb, de annál pusztítóbb hatású pálinkával többet a garatra, hogy elfelejthesse mámorában az élet keserveit s nem gondol azzal, mennyit árt ez neki. Számos család jut a feleslegesen ivott pohárka pálinkákkal a tönk szélére.

Hazánkban mértékletességi egyletet hiába keresnénk. De ilyenek hiányában is módjában állana az intelligens társadalmi osztálynak, hogy a mértékletesség, különösen pedig a szeszitalok élvezete körüli mértékletesség ellen eredményesen sikra szállhasson. Azoknak a férfiak-

nak, kikre a nép lelki és szellemi fejlődése van bízva hallgatólagul háruló kötelessége, hogy ilyen irányban felvilágosítólag, mindenek előtt pedig jó példaadás segélyével hassanak az alacsonyabb néposztályokra s megmentse őket a zülléstől, mely a mértékletesség leghivebb követője.

Sok bajt, sok szerencsétlenséget lehetne a szegény emberekről elhárítani, ha sikerülne őket arra a tudatra vezetni, hogy az élet valódi élvezete nem abból áll, hogy minél többet együnk-igyünk, hanem épp ellenkezőleg a legnagyobb boldogság abban rejlik, ha mindig marad még valami, amit élvezhetünk, de azt inkább későbbi időkre hagyjuk.

Két emléktábla leleplezése.

— Saját tudósítónktól. —

Kassa, jul. 20.

Valahányszor egy nemzet történelmi nagyjainak és korszakot alkotó eseményeinek emlékét megörökíti, mindannyiszor nemcsak hazafiai kötelességének tesz eleget, de egyúttal erősebbé, szilárdabbá teszi azt az alapot, a melyen önállósága és függetlensége felépült és biztosítja önmaga számára más nemzetek tisztelését és becsülését.

Egy ilyen szép és hazafias ünnepélynek volt színhelye hétfőn a szomszédos Ab-Tornavármegye füzéri járásának két községe Csákány és Felső-Kemence, a melyek közül az előbbi az aradi vértanúk egyikének Dessesffy Arisztidnek, az utóbbi pedig hazánk nagy fiának: Kossuth

ismerj, hiába kötötte össze lelkeinket a legszebb, legtisztább szerelem. Egy szakadék volt közöttünk, melyet nem tudtál, nem akartál átlépni. S én sokkal jobban szerettem, sokkal büszkébb voltam, semhogy követelődzem. Panasz nélkül türtem e megalázó helyzetet. De nem voltam boldog. Csak egyszer, egyetlenegyszer! Gyönyörű őszi nap volt; egyedül voltunk büszke palotád egy kicsi, selyemmel, gyönggyel bélelt szobájában. Lábadnál ültem s szerelemről regéltem neked. Te csak reám néztél, mosolyogva, melegen s akkor odatapadt ajkam fehér kezre (először érték férfiu kezét): a hála, a megadás gyorsabb dobogásba hozták mindkettőnk szívét.

Meseszép nap volt. Szerelmünk tisztá, fényes volt, mint India gyönyegei.

Mult az idő. Allah egy fiúval ajándékozott meg. Szent volt az a büszkeség, melylyel szemed felragyogott, midőn Alit, a kis rabfiút atyai szivedre ölelted. Az anyai boldogságom rövid volt. Szigorú anyád türte a rabnót gazdag házában, de a rabfiu mosolyát, sirását nem akarta hallani.

Engedelmeskedtem e szigornak, de lassan valami ismeretlen fájdalom jött reám. Mint a hold sarlója, úgy fogyott lassan az erőm. Szívem min-

ram ünnepe s én Istennek értékes áldozatokat fogok felajánlani.

Haidé szeliden mosolygott.

— Uram! Templomod elfogadja az értékes áldozatot s Haidét mégis elfogod temetni a ciprusok árnyába, a forró homokba.

A hűvös szellő csattogó fülemile édes szavát hozta a szobába.

— Duban! Uram, kedvesem! Érzem keblemen a halálangyal sötét szárnyait, s ha a nap újból pihenni tér, Haidé is eltávozik az örök feledésbe. Ne sirass! Hitem szerint a legnagyobb boldogság: a halál. Ne tedd fel kedves fejedre a gyász jelét: a kék turbánt; de adj hálát Istenednek, hogy vándorutam végére értem. De mielőtt szemeim lecsukódnának, teljesítsd egy nagy kérésem!...

— Mindent, amit kívánsz drágám!

Haidé körülfonta Duban nyakát meleg karjával.

— Hallgass ide Duban. Éjszaka van. A pihenés sötét fátyola beborította nyugvó földünket. Semmit, csak sötét szemed fényét látom magam mellett. Oh, hányszor csókoltam ezeket a szemeket izzó szenvedélylyel. Hű szived sebes verését hallom s ennek hangjánál mesélek neked arról a vágyról, mely most, zárándoklásom végén megkapta lelkemet. Szívem egy titkot őriz. Hallgasd. Midőn Indiába

jöttél és apámtól száz denárért megvettél, hogy mint rabnót hazádba vigyél — titkon szerelmi viszonyom volt egy anami ifjával. Szüleim semmit sem tudtak erről a szívfrigről. Mesrur a kedvesem, a gazdag Sobaidon bérlő fehér kecskét őrizte Vindja hegységben. Szép, kedves fiunk volt. Midőn te uram, érettem a nehéz aranyakat kinaltad, gyermekem fent volt a hegyekben az apjánál. Elhagytam fiam, nem bucsuztam Mesrurtól, hogy azt higgye, haláloamat a Vindja sziklaskadékaiban lettem.

Te uram elvezettél aranykupolás palotádba, gazdagsággal, jóssággal vetél körül. Megszerettelek. Egész lelkemmel, szívem minden tűzével, a mely India titokzatos erdeiben az álmódózt megtanulta. Nemcsak engedelmes rabnód lettem, de igazi aszszonyod. Csókjaid mind bensőségtejjesebbek lettek, te örömetet találtad gitározásban s midőn lábadhoz ülve a kelet ezerszínű mesevilágába vezettelek, jósságos szemeidben boldog, büszke fény gyúlt ki.

S még sem voltam boldog! Mint valami lidérc, úgy nehezedett lelkemre anyád szigora, ki legszebb óráinkat megzavarta. Te nemcsak az enyém voltál. S én szenvedtem, mert egyedül akartalak birni. Fajodnak gőgje nem engedte, hogy engem, az idegen jött-menttet törvényes hitvesedül el-

A ZEMPLÉN TÁRCÁJA.

Haidé.

A Zemplén számára írta: Mok Ferencé.

Az esti nap búcsúsugarait Haidé szobájába szórta. Keleti izlés szerint tarka selyemszövetekkel és pókháló finomságu legyezőkkel volt butorozva a kis terem.

Egy aranyesillámu, óriási üvegflamingó egy finom indiai selyemszövetet tartott csérében. A szövet alatt mohapuha gyékénypárnákon pihent Haidé, Duban, gazdag török főúr rabnője.

A nyugágy mellett egy kordoványi bőrpárnán ült ura s parancsolója. Jóságos, sötét szemeiben félelem s aggódás rejlett.

Duban megfogta Haidé forró kezét:

— Gyermek! Édes kis párom, szenvedsz?

A rabnő felemelte szempilláit. A hála fénye szépítette szomorú szemeit.

— Uram! Kezedet ütőeremen érzem, s így nyugodt vagyok s mindenne elkészülve!

A török végigsimított halavány homlokán.

— Haidé! Megfogsz gyógyulni. Allahhoz imádkoztam. Közeledik Bai-

Dunky fivérek

cs. és kir. udvari fényképészek

mütermükben július hó 24-én (vasárnap) és július 25-én (hétfőn) d. e. 9-től—12-ig

és délután 1/2—1/4-ig fognak felvételeket eszközölni.

Lajosnak az emléket örökölte meg egy-egy márványtáblával.

A mozgalom élén — a mely ezt az örök időre felejtethetetlen, kedves ünnepet rendezte — Kóós Béla a fűzészéri járás derék főszolgabírója, Ostermann Pál esperes és Jungermann Géza lelkész álltak.

Ok lelkesítették, ők támogatták a községek lakosságát a terv kivételében, az ő közbenjárásukra öltött tetszet az eszmé, viszont a tegnapi ünnep az ő hivatalos ténykedésüknek lesz egyik legszebb aktsa.

A szép ünnep lefolyásáról tudósítónk a következőkben számol be:

Réggel 9 órakor Oláh Péter böddi ref. lelkész házában gyülekeztek az ünnepélyen résztvevők, várva a vendégek érkezését. Kevéssel utána megérkezett dr. Rakovszky Endre alispán akit Kóós Béla főszolgabíró lelkész, szép beszéddel üdvözölt.

Az alispán köszönetet mondott a szíves és nem várt fogadtatásért, majd azután elindultak Csákány község felé. 60 csákányi, kemencei és böddi legényből álló bandérium nyitotta meg a menetet, amelyet Zalemann IV. é. technikus és Hucskó Aladár tanító vezettek.

Utánuk 45 kocsi áll, hosszú sor következett, amely a vendégeket vitte Csákány községbe. A bejáratnál diadalkapu és ünnepi köntösbe öltözött lakosság fogadta az érkezőket.

Az ünnepély a templomba folyt le, amelynek falában nyert elhelyezést az emléktábla következő szöveggel: „Itt keresztelték 1802. évi július hó 16-án Csákány szülöttjét: Desseffy Arisztid 1848-49 évi hős tábornokot, a magyar nemzet egyik vértanúját. Ez emléktábla közadakozásból létesült 1904-ben.”

Az ünnepély a „Szózat”-tal vette kezdetét, majd utána Rakovszky alispán gyönyörű beszédet intézett a jelenlétűkhöz.

Beszéde végén felkérte a csákányi evang. egyház felügyelőjét és lelkészét, hogy az emléktáblát az egyház őrizetébe és gondozásába átvenni sziveskedjenek.

A beszéd elhangzása után Szopko Róbert kir. járásbíró, egyházi felügyelő méltatta Desseffy Arisztid emléket, míg az ünnepélyt Ostermann Pál ág. ev. esperes szép beszéde rekesztette be.

Desseffy emléktáblájának a leleplezése után a jelen voltak ismét hosszú kocsi sorban a közeli Felső-Kemence községbe hajtották át, hogy

den dobanással, minden lélegzetvétellemmel elrablott gyermekemnél volt. Te is szenvedtél Duban. De míg te néha-néha láthatad szerelmünk zálogát, addig én a betegágyhoz voltam láncolva.

Holt fáradt vagyok uram, pihenni vágyom. De mielőtt szememmel utolsó gyöngéd nézessél a tiedbe merülnek — teljesítsd kérésem: vezess nyugágyamhoz mind a két fiamat, hogy áldólag megéssék a puha ajkakat. Szépítsd meg a halálem Duban, s a búcsú töled könnyebb lesz!

Holtalványan állt fel Duban. Selyemturbánját a szőnyegre dobta s térdre esve zokogott.

— Szerelmem! — sugta számalommal Haidé.

— Asszony! — nyögte a férfi s szenvedélyes mozdulattal kapott dús, göndör hajába. Nem teljesíthetem kérésed. Több ezer mérföld választ el tőled hazádtól. S ha el is jutnék oda, hogy találnék Mesurra? Egykori urad nem adná ki nekem, az idegennek egyetlen fiát, s erőszakhoz nincs jogom. S a másik gyermek? A mi szép, mosolygós fiunk? Aki az én titkos örömem s reményem volt? Óh Haidé! Ó elkívánczolt Allah ölébe; magam vittem őt, a legégetőbb lelkifájdalommal a jászminbokrok árnyékába...

Duban Haidé előtt térdelt, fejét a nő ölébe hajította. És Haidé, e gyenge, beteg asszony, egyszerre egy forró vérhullámot érzett halántékaiba

a másik hazafias aktsúnál: Kossuth Lajos emléktáblájának a leleplezésénél is jelen legyének. A valóságos festői képet nyújtó diszbandériumos menet kevéssel 10 óra után érkezett meg Kemenczére, ahol a község lakosságának sora és lelkes éljenzése fogadta az érkezőket.

Pont 11 órakor megkezdődött az ünnepély a templomban, ahol Kossuth Lajosnak annak idejében konfirmálták. Az ünnepély a „Szózat”-tal vette kezdetét, amelyet mély áhitattal énekelt a templomot zsufolásig megtöltött közönség.

Utána Kóós Béla járási főszolgabíró lélekemelő szép beszéddel nyitotta meg az ünnepélyt.

Utána Hammersberg László országgy. képviselő, egyházi felügyelő emlékezett meg Kossuth Lajosról s átvéve az emléktáblát további, örökös megőrzés végett az egyház érdemes lelkészének adta át.

Végül Antalóczy Antal nyug. táblabíró, mint az abaujtonnavármegyei és Kassa városi 48-as honvédegyelet II. elnöke az egyelet nevében nemzeti színű szalaggal vont a körül a díszes márvány táblát, amelyen a következő felirat örökíti meg a szép ünnepélyt: „Itt konfirmálták Kossuth Lajos, hazánk nagy fiát, volt kormányzóját. Ez emléktábla közadakozásból létesült 1904-ben.”

Délben fél 2 órakor 100 terítékű bankett rekesztette be az ünnepélyt, amelyen szebbnél-szebb tóztok hangzottak el.

A bankett tartama alatt két távirat érkezett. Az egyikben Szalay László képviselő, a másikban Desseffy Lajos 48-as huszárörnagyként távolmaradását.

R. I.

HIREK.

— Személyi hír. Dr. Chudowszky Mór, a nagymihályi kózkórház igazgató-főorvosa három heti szabadságáról visszatért és átvette a kórház vezetését.

— Eljegyzés. Novák Sándor sárospataki főgymnáziumi tanár f. hó 16-án tartotta eljegyzését Dr. Szánthó Gyula jogakadémiai tanár leányával Saroltával.

— Esküvő. Bloch Béla miskolci, ékszerész folyó hó 24-én délután 2 órakor esküszik örök hűséget Sátoraljaújhelyben Wessely Arankának, Wessely Mór helybeli ruhakereskedő leányának.

szökni. Órult fájdalommal, örvöngő szenvedéllyel ellökte kedvese fejét az öléből, karjait lehetetlen fohásszal és kinnal ég felé emelte s meredt szemekkel párnájára visszaesett.

Haidé meghalt.

S a búszke török főúr, ki fejét soha le nem hajtá, megtörve roskadt össze rabnője ágyánál. Mire a reggel virradt, Duban sötét feje fehér volt, mint a halotti szemfedő. A legvadabb fájdalom egy rövid éjszaka alatt öreg embert csinált az ifjú férfiből.

Mezsur, Vindja hegyeiben, fehér kecskét őrizte s egy dalt énekelt a buja fűben heverő kis fiához. Aztán midőn a dal elhalt ajkán, mesélni kezdett félig önmagának, félig a gyermeknek, az anyáról, a kedves, a gazella termetű Haidéről, aki korai sirját a rejtelmes sziklaágyakban találta. A gyermek összekulcsolta kezét s egy imát mondott a jó, hü, korán elhalt édes anyáért.

Ugyanekkor vitte Duban, a gazdag török ur, legkedvesebb rabnőjét a forró homokágyba pihenőre.

Nem jött a magányos férfi eszébe a korán egyetlen egy vigaszmondása sem. Nem volt többé jámbor hívő muzulmán, csak egy szenvedő férfi, aki sirva dobta magát Haidé, az egyetlen szerelme kihűlt ágyára, megátkozva anyja szigorát és Allah intézkedését.

— A Kazinczy utca. Városunk egyik legszebb utcája, a Kazinczy-utca, mióta a törvényszéki palotát építik, nap-nap mellett sűrű porfelhővel van tele. A nagy arányú építkezéshez naponként százával szállítják a szekerek a köveket, téglákat, homokot, mészt és egyéb építkezési anyagokat. Valamennyi fuvaros csak a Kazinczy-utcai bejáratnál juthat szekereivel az óriási telekre. Ilyen körülmények között nagyon természetes, hogy a szekerek a Kazinczy-utca végétől-végig hullatják a temérdek építkezési anyag porrétegét, amitől egyik legforgalmasabb és különösen esténként a sétáló közönség részéről szívesen fölkeresett utcánkat valóságos portenger lépi el, mely tűrhetetlenné teszi a járás-kelést s nagy akadály a Kazinczy-utcai szobák szokásos szellőztetésének. Ablakot nappal az épülő palota körül megnyitni nem lehet, mert rövid idő alatt vastag porréteg lepi el a szoba minden butorát. Még az esti órákban sem száll le teljesen a por, annyira tele van vele az utca. Ezen a közegészségi tekintetben is kifogásolható állapotban valahogy mégis csak segíteni kellene, mert még sem járja, hogy a Kazinczy-utcai lakók a rekkenő hőségben rabok módjára folyton zárt levegőre, szobáikba legyenek kárthatva. Módját kellene ejteni, hogy a jelenlegi állapot kissé tűrhetőbbé tétessék, mert a kellemetlen helyzetet, amibe most a Kazinczy-utcai lakók kerültek, teljesen kiküldeni nem lehet. Kívánatos lenne, ha a város kétszer-háromszor felloccsoltatná arra a célra használt szekereket a Kazinczy-utca; ha nappal nem, legalább az esti órákban. De a nappali öntözésnek se látjuk semmi akadályát. Ezzel elkerülhető volna téve az, hogy a felszálló porréteg nem volna oly sűrű és fullasztó. Szabályozni kellene továbbá az építkezés tartama alatt az építkezési anyagokat szállító szekerek közlekedési utárányát. Lehetőleg a mellékutakra kellene terelni a fuvarosokat, és pedig akként, hogy csak az építkezés színhelyéhez legközelebb eső utakon át térhessenek a mellékutakból a Kazinczy-utca. Hogy a fuvarosoknak se legyen okuk panasza és hogy a mellékutca-án át való közlekedés számba se vehető hátrányaiban egyformán legyen részüik, a napnak egyik felében, például délelőtt meg volna engedve a Kazinczy-utca fuvarozni, délután pedig csak a mellékutakon keresztül. Azért találjuk célszerűbbnek a délelőttöt a Kazinczy-utca-án át való közlekedésre, mert ilyenkor sokkal kisebb az utca a személyforgalom és a forró napsugarak miatt az ablakok nyitvatartása is inkább a délutáni órákban mutatkozik célszerűbbnek. Országos és állatfelhajtásos vásárok napján pedig a szekérközlekedést egyáltalán be kellene tiltani a Kazinczy-utca-án keresztül s azt csak a mellékutakra irányítani. Szükségesnek tartottuk ezt — több oldalról történt fölszólítás folyamán is — szövé tenni és az illetékes hatóság figyelmét erre az állapotra felhívni és kérni, tegyen valamit a Kazinczy-utcai lakók érdekében, mert még sem járja, hogy egy ilyen nagy utcának a lakói a nyáron át ilyen kellemetlen helyzetnek legyenek részesei.

— Eső nélkül. Nagy a panasz a gazdák körében amiatt, hogy ismét hetek óta nem kap esőt a föld. Az őszi veteményre nagy kár ez és félve tekintenek a jövőre elé. Az esőzés hiánya miatt oly nagy a szárazság, hogy naponta más-más helyen gyulad meg a tarló. A takarmányhiány súlyos következményei már kezdenek jelentkezni. A nagyobb gazdaságok külföldről, ahol jobb volt a szénatermelés, lesznek kénytelenek takarmányt hozatni, a kisebb gazdák azonban jórészt kénytelenek lesznek drágán szerzett marhaállományukon olesó áron túladni. A kukoricatermelés az

eddigie jelek után itélve, alul marad a legpesszimistább számításon is. Ez a disznótartást fogja megnehezíteni és drágává tenni, ami épen a legszegényebb néposztályokat sújtja legérezkenyebben. A szárazság csekély kivétellel az egész országban tart. Vidékünkön máris kezd a marhaállomány eltartása lehetetlen lenni.

— „Az országos művészkör” művészei, kik a Rákosi Szidi színésziskolájának növendék-gárdájából kerültek ki, két estén át zongora-, ének-, szavaltat- és szindarab előadással egybekapcsolat előadást fognak rendezni a „Bock”-kerthelyiségében. Az első előadás, — melyre közönségünk figyelmét méltán hivatjuk fel — ma, f. hó 21-én lesz megtartva.

— A magyar Papakoszta. Nagystilű gazember felett fog itélkezni nemsokára a miskolci hadbíró, aki négyszer szökött meg a katonaságtól, hetven börtönt követett el és tizenkét féle név alatt szerepelt. Dankó József neve az új Papakosztának s jelenleg a miskolci helyőrség garnizonjában őrzik, mert tulajdonképpen katona volna. Igaz, hogy uniformis még alig volt rajta, mivelhogy két hetes katona lehetett mindössze, amikor először megszökött. De sikerült elfogni. Két hét múlva újra megszökött. Ismét elfogták és elzárták. Ekkor feltörte a börtön ablakvasait és még aznap éjjel harmadszor megszökött. Most már hosszabb időbe telt, amíg sikerült kézrekeríteni és újra elzárni. Képzeltető, hogy vigyáztak most már a veszedelmes emberre, akit állandóan szemmel kísértek. Mégis megtörtént, hogy egy szép napon (vagy éjszakán) a bilincseivel együtt ismét ellillant. Ezután a negyedik szökése után, amely mintegy másfél évvel ezelőtt történt, követte el összes betöréseit és kisebb-nagyobb lopásait. — Legelőször Debreczenben csípték el s lopás miatt 6 heti fogházra itélték. De nem mint Dankó Józsefet, hanem mint Lévy Istvánt. Innen kiszabadulván, Nagyváradra ment, ahol egy razzia alkalmával újra elesípték. — Varga Gusztó muzikus cigány vagyok — mutatta be magát nagy alázatossággal, mikor igazolásra szólították fel. A rendőrszűrtviselő azonban pártfogásba vette, mert tisztában volt azzal, hogy nem olyan ártatlan az ipse, amilyennek látszik. Adatta tehát egy rendőrnök, aki be-kísérte, de mikor a kapuhoz ért, az al Varga egyet fordult és örült futásnak eredt, majd egy mellék-utcaiban nyomtalanul eltűnt. Majd Aradon bukkan fel ismét, ahol mint Tóth Andrást itélték el néhány hétre. Megfordult Kolozsvárott, Temesváron, Pécsen és még egy csomó nagyobb városban. Mindenütt más-más név alatt „müködvén”. Maga sem emlékszik már arra, hányféle nevet használt operációja közben, de a különféle bíróságoktól beérkezett iratokból kitűnt, hogy éppen tizenkét különféle név alatt állt már törvény előtt. A félelmetes betörő és tolvaj most alaposan megláncolva elmékedik a helyőrség garnizonjában szerencseszillagának lehanyatlásáról, miután most már alig lehet reménye arra, hogy újabb furlanggal ismét kibúvik a katonai igazságszolgáltatás sújtó keze alól.

— Furlangos morék. Négy oláh-cigány: Lakatos György, János, István és Antal esendesen bandukoltak az országuton, hét lovat hajtvá maguk előtt. Mészáros Mihály esendőr-örsevető előtt gyanus volt a karaván s fel akarta tartóztatni őket. De a morék elmenekültek, megerősítve a csendőr gyanuját, hogy ezek lopott lovakat visznek. Megindult a hajsz. Mészáros 4 nap, 4 éjjel üldözte a cigányokat, míg nagynehezen elfogta őket. Kivallatta a karavánt s megtudta, hogy a cigányoknál négy lopott ló van. S hogy gazdáik a lovakra rá ne ismerjenek, egyiknek fejére csillagot festettek, a másik ló fejét

bemázolták négy lova a négy embernek sérte az hallgatás őket. Csak a foguk a kiszabadul tek s éjjel dától lova se ló. A e a furlangos

— Id nagy szár régen vár kezdett, szél kerék pekben k vagy lego nagyon k a kevés i mölesre, s egyaránt- jutott a v vegyes na csöt és s világ tan elől mené nét agyo

— K 16-án, va tartottak a festők „Nyul”-h helyiségé pestről agitátor helyi fiók az ország második tották a tántermek össze József ü kások he a közpon ner Jak felhívta egyesüle egyesüle ideiglene ner Józ Pált, jeg örnek S Adolfot, dolgozás

— hó 18 á építészé pályázó turi, Oh építési v latot a be. Mo szakai fe annak a szerző léten a kezdik.

— ben. A egyikér amin k távozott Rákosi növend rakozás lységét ton, f. k itünöer (bioskop nem lá felépiter képét v ből is bioskop nagyob rezni. A nek mi — már figyelm

— helybel 19-én r vigyen

bemázolták feketére, szóval mind a négy lovat feldisztették. A csendőrnégy lovat kiadta gondozásra négy embernek, a cigányokat pedig bekísértte az ügyészségre, ahonnan a kihallgatás után szabadon eresztették őket. Csak erre vártak a morék. Fájt a foguk a négy lopott lóra, s mihelyt kiszabadultak a fogságból, vissza siettek s éjjel visszalopták a négy gazdától lovaikat. S most már se cigány, se ló. A csendőrség újra nyomozhatja a furfangos karavánt.

— **Időjárás.** A hónapokig tartó nagy szárazság után végre megjött a régen várt eső. 18-án délfelé borulni kezdett, majd viharral jelentő nagy szél kerekedett s végre nagy cseppekben kezdetét vette az eső. Sokat vagy legalább eleget remélünk, de nagyon kevés esett. Mindamellet ez a kevés is jótékonyan hatott a gyümölcsre, szőlőre s mezei terményekre egyaránt. A vidéknek bővebben kiutott a viharból, így Tállyán esővel vegyes nagy jég volt, ami a gyümölcsöt és szőlőt megrongálta; az Újvilág tanyán pedig a villám a vihar elől menekülő *Lestyánszki Sámuel*-né agyonujtotta.

— **Két munkásgyűlés.** Folyó hó 16-án, vasárnap két munkásgyűlést tartottak Sátoraljaújhelyben. Délelőtt a festők és mázolóok gyűléseztek a „Nyul”-hoz címzett vendéglő kert-helyiségében, ahol megjelent Budapestről *Weltner Jakab* szociálistagitátor is. Elhatározták, hogy az új helyi fiók-egyesületet megalakítják és az országos egyetbe lépnek. — A második gyűlést délután 5 órakor tartották a „Magyar Király” vendéglő tánctermeiben. Itt a famunkások gyűltek össze mintegy hatvanan. *Brunner József* üdvözlő-beszéde és a famunkások helyzetének ösmertetése után a központi vezetőség kiküldötte, *Weltner Jakab* asztalossegéd beszélt és felhívta a munkásokat a központi egyesületbe való belépésre. A fiók-egyesület itt is megalakították és ideiglenes vezetésével megbízták *Brunner Józsefet*, pénztárnoknak *Váraljai Pált*, jegyzőnek *Mesa Istvánt*, ellenőrnek *Szalabán Gáspárt* és *Goldner Adolfot*, akik az alapszabályok kidolgozására is megbízást kaptak.

— **Állami iskola Szerencsen.** E hó 18-án volt a szerencsi áll. iskola építésének arjeljtése. Az árjeljtésben 3 pályázó vett részt: *Vengláresik kereszturi*, *Ohning* és *Jankovszky szerencsi* építési vállalkozók. A legelőbb ajánlatot a szerencsi *Ohning Vilmos* adta be. Most a terv és költségvetés műszaki felülvizsgálat alatt van, honnét annak leküldése után a vállalkozóval a szerződés meg fog köttetni s a jövő héten a régi áll. iskola bontását megkezdik.

— **Ujabb látványosság Ujhelyben.** A nyári esték majdnem mindigekére jut valami látnivaló dolog, amin közönségünk szórakozhat. Alig távozott el a két cirkuszársulat, a *Rákosi Szidi* színésziskoláját végzett növendékeiknek előadásai fognak szórakozást nyújtani a „Bock” kerthelyiségében közönségünknek. Szombaton, f. hó 23-án pedig egy javított és kitűnően átdolgozott kinematograf (bioskop) mutat be újszerű, itt eddig nem látott mozgófényképeket saját felépítendő helyiségében, melyek fényképét volt alkalmunk látni s már ebből is lehet következtetni, hogy a bioskop mutatványok a közönségnek nagyobb arányu élvezetet fognak szerezni. A mutatványokra — melyeknek minden nap új és új a műsoruk — már előre is felhívjuk a közönség figyelmét.

— **Eltűnt ember.** *Lipsey András* helybeli napszámost még folyó hó 19-én megbízták, hogy egy sürgönyt vigyen a Bodrogon túli *Lukára*. A

beteg ember az nap este el is indult a sürgönynyel, de azóta nem tért vissza. Neje férje eltűnéséről jelentést tett a rendőrségnek és most elrendelték köröztesését a következő személyleírás alapján: kora 33 éves, termete magas, arca hosszás, szeme sárgás, haja és szemöldökei feketék, orra, szája rendes, különös ismertető jele: nyakán tojásnagyságu daganat. Beszél magyarul és tótul. Ruházata szürke szövet rok, kék vászon nadrág, lábán cipő, fején fekete puhalap volt. Mivel *Lipsey András* gyöngékedő ember, valószínűnek tartják, hogy utközben megbetegedett.

— **Uj iparfelügyelőségek.** Amint értesülünk, a kereskedelemügyi miniszter kifejleszti az iparfelügyelőség intézményét. Minden vármegyébe, a melyben valamire való ipari élet van, külön iparfelügyelőséget szervez a miniszterium.

— **A vasutasok fizetésrendezése.** Az államvasutak igazgatósága, mint megbízható helyről értesülünk, utasította táviratban az összes üzletvezetőségeket, hogy a létszámvezetéssel megbízott közegeket egy díjnak kíséretében még ma küldjék Budapestre, hogy ott az előléptetési okmányok kiállításánál segédkezzenek. Azonkívül utasították a számosztály főnököket, hogy minden rendelkezésre álló idővel és erővel dolgozzanak azon, hogy a fizetésrendezés augusztus elsejére folyósítható legyen.

— **A kegyesrendiek convictusa.** A sátoraljaújhelyi kegyesrendi főgimnázium igazgatósága ez uton is felhívja a szülők figyelmét arra, hogy a kegyesrendi tárházban a főgimnáziummal kapcsolatban nyilvános fiu-nevelő intézetet állított fel. Az intézet egyelőre 12 tanuló fogad be. Egy tanulóknak évi teljes ellátása a felügyelettel együtt 1300 korona. Azon szülők, kik fiaikat a főgimnázium tanári karának gondozására óhajtják bizni, lehetőleg augusztus hó 10-ig jelentkezzenek a kegyesrendi tárház főnökségénél, amely minden tekintetben részletes felvilágosítással fog szolgálni.

— **Bábaképző-intézet Kassán.** A gyermekmenhely felállításával kapcsolatosan bábaképző-intézet is létesül Kassán. A belügyminiszter értesítette Kassa város tanácsát, hogy átveszi a Fehér Kereszt Egyetlet által fenntartott szülőházat s annak helyiségeiben *Widder Jakab dr.* igazgató főorvos vezetése alatt bábaképző-intézetet alapít. A kassai bábaképző már ez év szeptember havában megnyílik.

— **A tisztviselők kauciója.** Az 1904. évi 4. törvényeikk tudvalevőleg elrendeli az eddig kaució letételére kötelezett állami tisztviselők óvadékának visszafizetését. *Lukács László* pénzügyminiszter most megtette az előintézkedéseket a törvény végrehajtására. A pénzügyminiszter rendelkezése ugyanis a számvévségek összeállítását a nyilvántartás alatt levő tisztviselői kauciók jegyzékét s ezt a pénzügyminiszter elé terjesztették, aki meg fogja határozni, hogy a törvény által engedett határidőn belül mily sorrendben fizetessenek vissza az óvadékok.

— **Gyógytanfolyam dadogók és más beszéd-hibában szenvedők gyógyítására.** A hevesvármegyei állami segélyezett egri siketnéma intézet, mint gyógypedagógiai intézet tanári testülete elhatározta, hogy 1904. szeptember hó 1-étől kezdődő 6 hétig tartó gyógy tanfolyamot rendez dadogók és bármiféle beszédhibások számára. Ezen gyógytanfolyamon nincs elméleti képzés, tanulni nem kell. Ezen gyógytanfolyam csak szakszerű kezelést nyújt azok számára, kik beszédhibájuktól szabadulni óhajtanak. Felvételnem nemre és korra való tekintet nélkül tizen. Több jelentkezést egy későbbben tartó gyógytanfolyamra

utasít az igazgatóság. A tanfolyam helye a siketnéma intézet helyisége. (Eger, Kertész-utca 38. szám) A kezelés minden reggel fél hattól fél nyolc óráig tart. Ezen idő azért lett így megállapítva, hogy a tanulók rendszer időben iskolába juthassanak. Tandíj személyenkint 60 korona. A kérvényeket a siketnéma intézete igazgatóságához Egerbe kell beküldeni.

— **Jegyző-segédnek** ajánlkozik egy szép írással bíró, nyolc gimnáziumot végzett, jó házból való, szolid magaviseletű 19 éves ifju. Cim a kiadóhivatalban.

— **Dunky fivérek** es. és kir. udvari fényképészek (főter 9 Juhász ház) levételeket eszközölnek minden második vasárnap és hétfőn legközelebb július hó 24-én és 25-én.

— **Gazdasszonynak** vagy házvezetőnek ajánlkozik egy jó házból való nő, aki a házvezetés minden ágában kellő jártassággal bír. Bővebbet a kiadóhivatalban.

SZINHÁZ.

** A kassai színház sorsa. A kassai színügyi bizottság elhatározta, hogy a kassai nemzeti színházra addig nem írja ki a pályázatot, amíg *Komjáthy János*, eddigi kassai igazgató pozsonyi pályázata el nem dől. Ha *Komjáthy július 25-én* nem kapná meg a pozsonyi színházat: *Andorffy Péter* eddigi pozsonyi aligazgatóval szemben, akkor a kassai színházat, három pályázat mellőzésével *Komjáthynak* engedti át újabb három évre a színügyi bizottság. Ha pedig *Komjáthy* megkapja a pozsonyi színházat, haladéktalanul kiírja a pályázatot, a melyre eddig *Makó Lajos* debreceni és *Nádasi József* pécsi igazgató személyében akadt elsőrendű résztvevő.

KÖZGAZDASÁG.

* **Kinek van eladó bora?** A szüret az idén valószínűleg hamarabb tartatik meg mint más esztendőben és sok helyen gazdagabb is lesz a rendesnél. Így minden szőlőbirtokosnak, akinek még tavalyról és régebbi évekből is van borkészlete, nem csekély gondot okoz, hogy mitévő legyen régi borával? Ezen minden anyagi áldozat nélkül tudni, kitűnő alkalom mutatkozik a „Magyar Szőlősgazdák Országos Egyesülete” által szeptember hó elején rendezendő első országos borvásárban, mely Szegeden tartatik meg. Minden valószínűség szerint itt oly nagyszámu vevőközönség fog összeresegleni, amilyen még Magyarországon nem volt. Aki tehát a szegedi borvásárra borát beküldi, az azt minden valószínűség szerint el is fogja adhatni, annál is inkább, mert ilyenkor (szüret előtt) a készletek ugy a kereskedőkknél, mint a vendéglősöknél a legcsekélyebbek. Amellett itt közvetítési költségek sem merülnek fel s így a termelő ily alkalommal sokkal jobban jár mintha borát ügynök útján értékesíti. Miután a jelentkezési idő július 31-én lejár, saját jól felfogott érdekében ajánljuk mindazoknak a termelőknek, akiknek még van eladó boruk, hogy a szegedi borvásáron okvetlenül jelenjenek meg. Bejelentési lapokért tessék a Magyar Szőlősgazdák Országos Egyesületének igazgatóságához (Budapest IX., Üllői-ut 25.) fordulni, mely szívesen szolgál minden ügyben felvilágosítással.

A SZERKESZTŐSÉG ÜZENETE.

B. Tolesva. Épen e számunk ad róla tudósítást.
K. I. Helyben. Nem foglalkozhatunk e dologgal. Nagyon korai, időszerűtlen volna.
Z. Bpest. Levél ment.
R. Kassa. Köszönet érte.
Nem közölhető: Aktualitások. (Cikk.)

Kiadótulajdonos: **Éhler Gyula.**

HIRDETÉSEK.

Raktárnak

alkalmas s a Nagyuj-utczában lévő 5 világos pincze-szoba jutányosan kiadó.

Bővebbet a kiadóhivatalban.

Hirdetések

jutányos áron felvételnek a kiadóhivatalban.

Tk. 4011/1904. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A sauhelyi kir. törvényszék, mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy a m. kir. államkincstár végrehajtónak *Vaszilycsák Mihály* és társai végrehajtást szenvedők elleni 363 kor. 52 fillér tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a sauhelyi kir. törvényszék területén lévő, Kásó községben fekvő a kásói 60. sz. tjkvben I. 1—24. sorsz. alatt foglalt 156, 157, 126, 220, 270, 312, 358, 394, 445, 462, 531, 565, 689, 725, 837, 873, 930, 951, 991, 1039, 1059, 1083, 1175, 1193. hr. számu bel- és kül-birtokból és 61. összeirási számu házból B. 12. alatti *Vaszilycsák Györgyöt*, B. 13. alatti *Vaszilycsák Józsefet*, és B. 14. alatti *Monyák József*-né sz. *Vaszilycsák Zsuzsánna*-t illető jutalékra az árverést 2802 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1904. évi augusztus hó 24-ik (huszonegyedik) napján d. e. 10 órakor Kásó községben a községi bíró házában megtartandó nyilvános árverés a megállapított kikiáltási áron alól is el-adatni fognak.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 280 K., 20 fill. készpénzben, vagy az 1881. LX. törv.-czikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Sauhelyben, a kir. törvszék, mint tkvi hatóságánál, 1904. évi június 4-én.

Wieland, kir. törvszéki bíró.

Tk. 1452/1904. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A tokaji kir. járásbírósa mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstár végrehajtónak *Kiss Endre* végrehajtást szenvedő elleni 537 kor. 62 fill. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a sátoraljaúj helyi kir. törvényszék (a tokaji kir. járásbírósa) területén lévő *Tarcal* községben fekvő, 1. a tarcali s 1986. sz. tjkvben foglalt 3608 és 3609. hr. sz. ingatlanokból a *Kiss Endre* nevén álló 2/3-ad rész jutalékra 2048 kor., 2. az 1991. sz. tjkvben *Kiss Endre* nevén álló 35. hr. sz. ingatlanra és 1 hold 1523 □ öl közös legelő illetőségre 832 kor., 3. a 770. számu tjkvben *Kiss Endre* nevén álló és 900 hr. szőlő felújítási agrár kölcsönrel terhelt 2057 hr. sz. ingatlanra 294 korona, 4. Ugyanazon számu tjkvben *Kiss Endre* nevén álló 2363. hr. sz. ingatlanra 76 koronában ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1904. évi augusztus hó 16-ik napjának d. e. 10 órakor *Tarcal* község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényeikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. évi LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Tokajban, a kir. járásbírósa mint tkvi hatóságánál, 1904. június hó 5-én.

Plathy, kir. jbró.

Magyar királyi államvasutak üzletvezetősége Debreczen.

17313/1904. sz.

Pályázati hirdetés.

A tokaji Tiszahidunk alatt fennmaradt circa 35 drb. régi czölöpnek robbantás vagy kihuzás utján való eltávolítása tárgyában ezennel nyilvános pályázatot hirdetünk, melyre a legelőleg felbélyegzett ajánlatok legkésőbbben f. é. július hó 30-ára déli 12 óráig a m. kir. államvasutak debreczeni üzletvezetőségének titkárságánál benyújtandók.

Később érkező ajánlatokat nem fogunk figyelembe venni. Az ajánlatok borítékai a következő felirással látandók el: „Ajánlat a tokaji Tiszahidnál fennmaradt régi czölöpök eltávolítására“.

Bánatpénz fejében legkésőbbben f. é. július hó 29-én déli 11 óráig 200, azaz Kettő száz korona teendő le készpénzben vagy állami letétekre alkalmas értékpapirokban a debreczeni üzletvezetőség gyűjtő pénztáránál.

A készpénzben befizetett bánatpénz után kamat nem követhető.

A pályázati feltételek a következők:

1. Vállalkozó tartozik a czölöpöket vagy olyképen robbantani, hogy a talajból ki ne álljanak, vagy pedig teljesen kihuzni.

2. Vállalkozó tartozik a munkát legkésőbbben 1904. évi szeptember hó 15-éig teljesen befejezni, ellen esetben minden addig el nem távolított czölöpért minden egyes késedelmi nap után 10, azaz: Tíz korona kötbért fizetni.

3. Az esetre, ha a munka kedvezőtlen vizállás miatt legkésőbbben f. é. augusztus hó 10-éig nem volna megkezdhető, a fent kikötött befejezési határidő annyi nappal lesz meghosszabbítandó, a hány nappal a munka megkezdését a vizállás miatt el kellett halasztani. A vizállás alkalmas, vagy nem alkalmas voltára nézve egyoldalulag a m. kir. államvasutak véleménye mértékadó.

4. Az esetre, ha munka közben oly kedvezőtlen vizállás állana be, mely a czölöpök eltávolítását akadályozza, a befejezési határidő annyi nappal lesz meghosszabbítandó, a hány napig azon kedvezőtlen vizállás tart. Ennek megítélése is egyoldalulag a magyar királyi államvasutakra tartozik.

5. Vállalkozó tartozik a munkához szükséges mindenféle eszközöket és anyagokat kivétel nélkül sajátjából megszerezni és összes munkáit sajátjából fizetni.

6. Kihuzás esetén a kihuzott czölöpök vállalkozó tulajdonát képezik.

7. A munka folyama alatt vállalkozónak egy részletfizetésre lesz igénye, keresetének többi része csak a munka teljes befejezése után lesz folyósítandó.

8. Vállalkozó tartozik ajánlatában világosan kijelenteni, hogy az e hirdetésben foglalt valamennyi feltételnek magát teljesen aláveti.

Az üzletvezetőség fenntartja magának az ajánlatok közt a szabad választó jogot.

Kelt Debreczen, 1904. július hó.

Az üzletvezetőség.

(Utánnomás nem díjaztatik.)

Mád község előljáróságától.

962/1904 szám.

Pályázati hirdetés.

Mád nagyközség ujonnan átdolgozott és törvényhatóságilag jóváhagyott szabályrendeletének 53-61. §-ában körvonalozott

rendőrbiztosági állásra

pályázat hirdettetik.

Felhívtnak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy életkorukat, eddigi foglalkozásukat s kifogástalan előéletüket igazoló okmányaikkal felszerelt pályázati kérvényeiket a községi képviselőtestülethez címezve alulírott községi előljáróságánál folyó évi augusztus hó 15-ig személyesen nyujtsák be, mert a később érkező, valamint a nem személyesen benyújtott folyamodványok figyelembe vétetni nem tognak.

A választás napja a járási főszolgabíró ur által később fog meghatározatni.

Igazolványos katonai altisztek és nyugdíjazott csendőrök előnyben részesülnek.

Az állás javadalmazása a községi pénztárból havi utólagos részletekben fizetendő évi 800 korona.

Kelt Mád, 1904. évi július hó 20-án.

Bálint János,
h. jegyző.

Keresztény Mihály,
bíró.

Hirdetés.

Értesítjük a t. ez. közönséget, hogy Sátoraljaujhelyben és nagyobb vidéki városokban levő házakra, továbbá földbirtokokra 10-70 évig terjedő

Törlesztéses kölcsönöket

szükségünk.

Az ide vonatkozó közelebbi felvilágosítások hivatalos helyiségünkben megszerezhetők.

Sátoraljaujhelyi Polgári Takarékpénztár
és Hitelegyle.

Épületek, ingóságok, termények

tűzkár elleni biztosításra.

továbbá: élet- és járadék-biztosítások felvételére ajánlkozik:

az Első Magyar Általános Biztosító Társaság

kerületi ügynöksége

S.-A.-UJHELY, a „Zempén“ kiadóhivatalában.

A biztosítandó épületek és ingóságok felvételére kívánatra saját megbízottunkat küldjük ki